

Пролетарі всіх країн, єднайтесь!

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

СЕРЕДА

31

ЖОВТНЯ

1956 року

№ 33 (507)

Ціна 20 коп.

Товариши комсомольці! Організовано, на високому рівні критики та самокритики проведемо звітно-виборну кампанію в комсомольській організації університету.

Комсомольські звіти та вибори

В нашій комсомольській організації розпочалася звітно-виборна кампанія.

В групах, на курсах підводяться підсумки року комсомольського життя, наших успіхів, досягнень, викриваються помилки, недоліки в нашій роботі.

Минулій рік був для нашої комсомольської організації не лише незвичайним етапом, а й роком особливого напруження в роботі, роком, коли кращі наші комсомольці відсторонили честь нашої організації на ціліні, а більшість комсомольців університету з честю трудилися на колгоспних ланах Іванівського району.

Протягом минулого року більшість наших комсомольців добре вчилися. Комсомольці брали участь в художній самодіяльності, кращі спортсмени відсторонили честь університету на міських змаганнях, на Спартакіаді народів СРСР.

Про все це говориться на комсомольських зборах, які проходять зараз на всіх факультетах.

Проте завдання полягає в тому, щоб збори не лише переліковували такі факти, а й справді підводили підсумки року комсомольського життя, щоб комсомольці говорили на зборах про перспективи нашої роботи, про майбутнє нашої організації, щоб ніхто не залишався байдужим до наших планів.

Необхідно організовано, чітко, продумано провести вибори до комсомольських органів. Всі комсомольці повинні з усією серйозністю поставитись до цієї важливої справи.

Часто пасивність комсомольців, їх несерйозність, байдужість до виборів призводять до того, що комсомольськими керівниками у нас стають люди, які цього зовсім не гідні.

До цього призводить і той факт, що факультетські комсомольські керівники погано знають людей факультету, погано готують комсомольські кадри.

А. ТАЛАН.

Ректору Одеского державного університету
ім. І. І. Мечникова проф. С. І. ЛЕБЕДЄВУ

Секретарю парторганізації
тov. М. К. СИМОНЕНКУ

Правління колгоспу ім. Булганина, Іванівського району, та парторганізація просить вас відзначити кращих студентів і керівників груп через газету «За наукові кадри». Це тт. В. Ляшенко (3,5 га), А. Мальований (3,89 га), С. Стадник (3,88 га), А. Шмуклер (3,60 га), Я. Степанковська (3,42 га), В. Симоненко (3,47 га).

Глибоку подяку висловлюємо керівникам студентських бригад на збиральні кукурудзи: Ф. І. Капчинській, Л. Ю. Бешевлі, Л. В. Іщенко, які проявили велику енергію, наполегливість, зразково організувавши роботу своїх студентських бригад. Завдяки цьому, колгосп імені Булганина зумів достроково справитися з важливим державним завданням по збиральню кукурудзи. Колгосп першим в районі зібраав кукурудзу з площа 420 гектарів, виконавши державні поставки.

МАРЦУН, голова колгоспу ім. Булганина.

КАФТАН, секретар парторганізації колгоспу.

СЕРЕДА

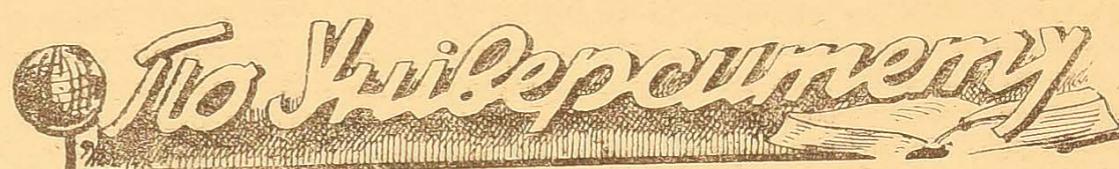
31

ЖОВТНЯ

1956 року

№ 33 (507)

Ціна 20 коп.

НА ЗБОРАХ

Чому пояснюється, наприклад, чехарда в комсомольському бюро філологічного факультету, де в середині року довелося із складу бюро виводити кількох товаришів, що не зуміли виправдати довір'я комсомольців (Крутіус, Даріенко, Левенець).

Ось чому зовсім не справилося з роботою бюро I курсу фізико-математичного факультету. Після того, як стало зрозумілим, що бюро на чолі з Наливайком не може забезпечити роботу на курсі, були призначенні перевибори бюро. Проте наново обраний секретар бюро Бараш виявився під час не кращим вожаком комсомольців. Він ніколи не знав життя групи. Зараз, коли проходять комсомольські збори в групах, він навіть не знає строків їх проведення.

Кожен комсомолець повинен замислитись над цим, зрозуміти, що від того, хто буде обраний до складу комсомольських бюро груп, в дальшому залежатиме вся робота в групах. Звичайно, комсомольці повинні не лише правильно обрати своїх вожаків, але й завжди допомагати їм в роботі.

Нічого не може бути гіршого при проведенні звітів та виборів, ніж формалізм, байдужість та неорганізованість.

В багатьох факультетських комсомольських організаціях ще погано стоять справи з обліком. Без наявності чіткого обліку неможливо буде організовано провести факультетські комсомольські збори.

Наши збори проходять після роботи в колгоспах Іванівщини.

І якщо серед наших комсомольців знайшлися ще дезертири, які відлиновали від роботи (Дановська, Громадський та інші), то зараз комсомольці повинні з усією силою заявити їм про це, показати, що вони ганьблять честь комсомольця, честь студента.

А. ТАЛАН.

Так гостро було поставлено питання на курсових зборах IV курсу історичного факультету, присвячених підведенію підсумків роботи в колгоспах Іванівщини. Всі виступаючі вимагали перевірки справок, пред'явленних в деканат та Зібаровою та Стефановською. Чи мали вони моральне право не поїхати в колгосп зі своїми товаришами і залишитись відпочивати в Одесі?

В цілому курс добре працював на збиральні кукурудзи. 8 студентів нагороджені грамотами Іванівського району КП України. Це студенти Гайдай, Бірюков, Безугла, Рибак, Осадчук, Стеценко, Тарасенко, Чамлай. Одностайним було рішення просити представити т. Безуглу до нагороди почесною грамотою обкому ЛКСМУ.

Всі студенти тепло дякували тов. Сильвестрову за його участь в концертній бригаді. Далеко від університету, в незвичайних умовах колгоспного клубу особливо приемно було почути голос улюблена університетського співця.

Згадали і про трудові успіхи наших цілінників: Мошняги, Довженка, Костюка, Гомонюка, Урсу.

В труді перевіряються люди, ту яскраво видно, де чесні працівники, а де—пустоцвіти.

На біологічному факультеті

Більше місяця працювали студенти біологічного факультету на ланах колгоспів Іванівського району. Працювали в переважній своїй більшості дуже старанно і сумлінно, виконували і перевиконували норми.

Добре працювали студенти III та IV курсів, які збирали кукурудзу в колгоспі ім. Булганина, студенти III курсу (університет та колишній Бердичевський педін), що працювали в колгоспі ім. Сталіна (с. Михайлопіль та Марцианово).

В листах геїв цих колгоспів висловлюється подяка студентам за серйозну допомогу в справі вчасного і високоякісного збирання багатого врожаю кукурудзи, відзначаються кращі керівники студентських бригад, серед яких тт. Бешевлі, Самарський, Губський, Радченко, та студенти—передовики збирання. Чимало студентів було нагороджено грамотами виконкому Іванівської райради депутатів трудящих та райкому КП Ук-

25 жовтня розпочав свою роботу

першим на історичному факультеті гурток археології (керівник М. С. Синицин).

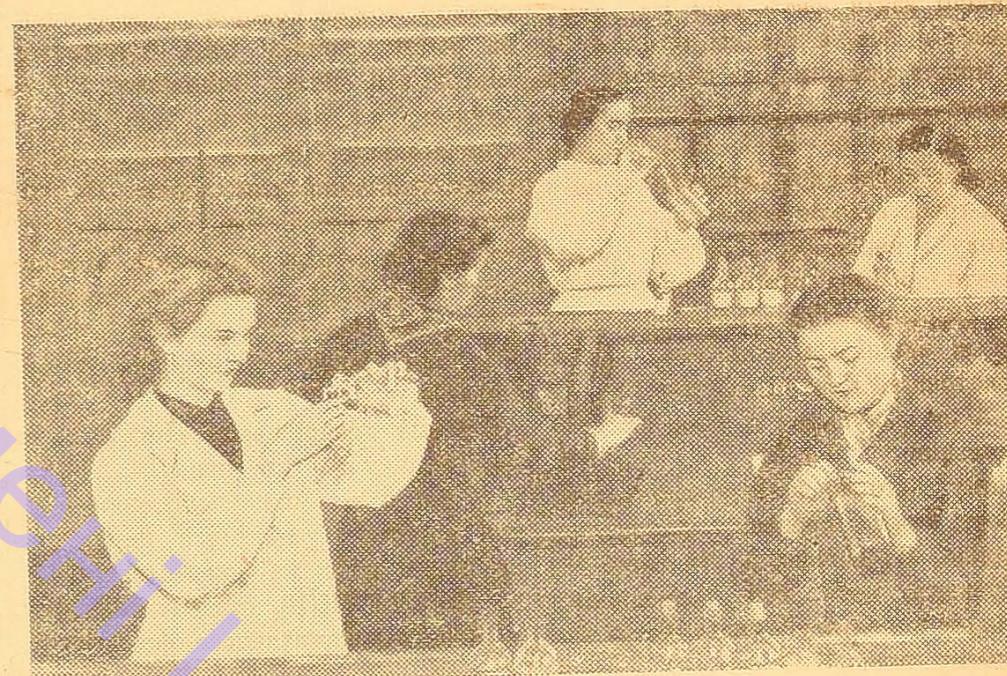
На засіданні в присутності 16 гуртків з науковим повідомленням на тему: «Черепичні і амфорні таври музею археології Одеського державного університету» виступив студент V курсу історичного факультету тов. Пшегодський.

Доповідач розповів про визначення

були досі введені в науковий обіг. Ця робота була виконана доповідачем разом з дипломантом Фланцбахом. Робота являє безумовний науковий інтерес.

З коротким повідомленням виступив студент Черняков, який розповів про свою знахідку скребка, що датується епохою бронзи, під час робіт в с. Благоєво, Іванівського району.

Засідання гуртка пройшло цікаво, в серйозній творчій обстановці.

Розпочалися заняття на хімічному факультеті (на I, II та III курсах—22 жовтня, на IV курсі—25 жовтня, пізніше за всіх в університеті).

З перших же днів хіміки включаються в лабораторні роботи.

На фото: студенти III курсу в лабораторії аналітичної хімії.

райни за досрочове і високоякісне виконання завдань по збиранию врожаю кукурудзи. Так, в групі, що працювала в колгоспі ім. Булганина, грамотами нагороджено 17 студентів. Деякі студенти-передовики одержали грошові премії.

Викладачі та студенти біологічного факультету проводили також значну культурно-освітню роботу серед колгоспного населення.

Виконавши свій патріотичний обов'язок, студенти-біологи повернулися до університету, щоб продовжувати свою основну справу—вчитися.

Факультет зустрів студентів у всеохрестянні. Привітно прийняв своїх юних мешканців прекрасний, просторий та затишний корпус біофаку, який встигли полюбити вже не тільки «старі», а й нові студенти-біологи. На місцях викладачі, чітко сплановано розклад занять.

Продзвінір загальний для всіх

курсів дзвоник. Тільки вчись та вчись. А читись треба дуже серйозно і напружено. Проте не всі студенти-біологи це зрозуміли. Часто після дзвоника можна побачити, як спізнилися на лекцію.

А третіокурсники, які так добре трудалися в колгоспі, тут, в університеті, виявилися порушниками дисципліни. 24 жовтня всі вони,крім групи фізіологів рослини (староста Т. Лебедєва) пішли з лекцій (після першої ж пари) в кіно, пропустивши також практичні заняття. І це тоді, коли кожна робоча година повинна бути на обліку, коли працювати треба з повним навантаженням, щоб успішно підготуватися до сесії, яка не за горами. Можна лише порадити таким студентам брати приклад з своїх нових друзів—біологів з Бердичевського педіну, які відзначаються

вищою дисциплінованістю.

Комсомольське

Журнал

БУДЬМО ТОВАРИШАМИ

При наявності дружного, справжнього колективу успішність, дисципліна, активність будуть безумовно належній висоті! Колектив створюється в процесі загальнокорисної праці. І колектив виховує у всіх його членів нове ставлення до праці, товарищеске ставлення одного до одного, прищеплює почуття відповідальності за загальну справу, заповнє особливим змістом все життя. Праця на ціліні, збирання врожаю на колгоспних ланах Іванівщини, суботники — все це зробило і робить свою справу. Немов проноситься свіжий вітер. У нас вирошло і виявилось багато прекрасних людей, зміцніли колективи. На ціліні, коли потрібно було допомогти товарищеві, працювали, не рахуючись ні з чим, по 20, а іноді по 30 годин підряд. Всі знають, як працювали Сапожников, Кульчицький, Вітріченко, Хохлова та багато інших.

Чому В. Мусій писала концепти перших лекцій Г. Мохову, коли він був на ціліні? Чому одна група IV курсу фізико-математичного факультету перевиконувала норми в колгоспі, а друга погано працювала? Відповідаючи на такі питання, вдумуючись в них, краще розумієш, що таке колектив.

Не можна допустити, щоб те хороше, що у нас виникло в час спільноти праці, заглохло і розвалилося.

Якщо взяти ввесь наш III курс, яким він був, є і яким може бути, то можна сказати, що колектив тут існував формально, на словах, а насправді його не було. Хіба міг виникнути справжній колектив після двох-трьох вечорів відпочинку, культурної і нещікавих зборів? Досить сказати до того, що для проведення цих «міроприємств» зачались одні і ті ж люди. Це Зелюкова, Тігай, Щекатоліна, Контуш, Сурков та інші. А на факультеті ж біля 800 комсомольців!

Чому ніхто не чув про громадську роботу, яку провели, наприклад, Чапліна, Лачинінський, Липейко? Чи почувавши вони себе справжніми членами колективу? Якщо ні, то хто в цьому винний?

Є у нас товариші, які щось роблять, але лише для того, щоб до них «не приставали». Не дивно, що у нас зірвалися збори «Чому я став комсомольцем?».

Чи могла у нас виходити газета «Наша життя», якщо навіть акти-

вісти не цікавились нею?

Навіть у 4-ї групі, яка вважається самою дружною, далі пропозиції сирави не йдуть. Пропонували тут влаштувати диспут по книзі Ульєсона «Життя в імлі», завести рукописний журнал, пропонували навіть написати свою пісню, але...

Така ж доля спіткала вечір «Поговоримо про смаки» на III курсі, доповідь Чижка в 3-й групі математиків III курсу «Про дружбу та любов» і т. д. В цій же групі на звітно-виборних зборах всі погодились, що немає у них справжньої дружби, міцного колективу. Але далі констатаций цього факту справа не пішла.

До цього часу у нас не прийнято відкрито, прямо, чесно критикувати один одного, говорити правду в очі. Для цього створюються групки, де можна «свилівати душу».

Колектив можна вважати справжнім, якщо ініціатива кожного буде в основному захоплена роботою в цьому колективі. Шляхів і способів для цього можна знайти багато. Велику роль можуть відіграти цікаві комсомольські доручення. Чому б комсомолівцям не спитати кожного комсомольця групи (перше, ніж давати доручення), чим він хотів би зайнятися?

Наприклад, Сніжній цікавиться роботою в спортивній секції, Пасхалов — організаційною роботою, мене цікавить робота агітатора. Знайти роботу за смаком можна кожному. Треба лише за роботу взятися всім, намагатися підтримати цінну ініціативу, бути чуйному до товариша. Чим більше комсомольців братиме участь у виконанні завдання, тим краще. Це допоможе ще більше узнати один одного, багато дечому навчитися. Комсомольські поети, «легка кавалерія», самодіяльність і ще багато інтересних справ можна знайти для комсомольців.

Будьмо товаришами! Покажемо в цьому приклад для інших!

У нас є всі можливості, щоб цілком відчути і усвідомити кращу рису нашої дійсності — колективізм.

В СМІРНОВ, студент III курсу фізико-математичного факультету.

Від редакції: стаття т. Смирнова друкується в порядку дискусії. Пропонуємо нашим читачам поділитися на сторінках газети думками з приводу піднятих т. Смирновим питань про колективізм, товарищування, комсомольську ініціативу тощо.

МОЯ ПРОПОЗИЦІЯ

25 жовтня відбулися звітно-виборні збори в першій групі 1-го курсу математиків.

Мене обрали комсоргом. Як хочеться виправдати довір'я товарищів! Працювати якомога краще, домагатися, щоб комсомольська робота була захоплюючою, цікавою для кожного комсомольця. Але як це зробити? Я розумію, що багато залежить від самих комсомольців, від їхньої ініціативності, бажання і вміння працювати. Та це ще не все. Потрібно вміти скерувати енергію товарищів по потрібному руслу. Це завдання лягає на актив курсу.

За час перебування в колгоспі я зрозуміла, що в нашій групі багато енергійних, працелюбних комсомольців, які на полі працювали дружно, натхненно, з вогником, а коли помічали в своєму колективі якісь недоліки, сміливо реагували на це критику на зборах, в спеціальних бойо-

вих листках, в дружніх розмовах.

На активі групи і особливо, мені здається, на комсорга лягає відповідальна справа: підтримати, рости ті паростки хорошого, комсомольського, що є в нашій групі. Ось чому я вирішила виступити з пропозицією: нехай на сторінках газети «За наукові кадри» комсомольці перших курсів відвerto, щиро розкажуть про свої перші кроки комсомольського життя в університеті, а члени комітету комсомолу, наші активісти-старшокурсники частіше виступають з статтями, в яких би на конкретному матеріалі передавався досвід їх роботи.

Щоб молодий активіст, прочитавши таку статтю, міг сказати:

«Друзі, давайте й ми так зробимо!».

К. ВОРОБІОВА, комсорг I курсу фізико-математичного факультету.

ЩО ТИ ЗРОБИВ ДЛЯ ПЕРШОГО УНІВЕРСИТЕТСЬКОГО ФЕСТИВАЛЮ МОЛОДІ?

(СТАТТЯ-ЗАКЛІК В ПРОЗІ та ВІРШАХ)

22-го грудня найбільший в місті спортзал Інституту інженерів морського флоту, який вміщує понад 2000 чоловік, засвітиться яскравими вогнями, прикраситься гірляндами квітів, вигадливими ліхтариками та стрічками. Урочисто залунають фанфари. Зал наповниться сміхом, музикою, веселощами.

— ПОЕТИ УНІВЕРСИТЕТУ! Товарищи Ярмульський та Зінченко, Мороз та Бортняк, ветеран поезії Домрін, всі інші поети, які друкувалися і не друкувалися!

Ваша творча думка перед фестивалем повинна працювати особливо активно!

Робота в літературній студії повинна виувати. Створюйте нові вірші про фестиваль, пишіть молодіжні пісні, видумуйте яскраві лозунги!

Вас чекає читач!

— ГАЗЕТЧИКИ та ГУМОРИСТИ!

Майстри конферансу та інтермедії тт. Ків, Гутман, Нілов, Шапіровський, Іляш та інші, хто ще не виявив себе!

Не кидайте дотепи на вітер! Пишіть веселі скетчі та інтермедії, пародії та епіграми, сміливо бичуйте недоліки в нашій роботі та побуті!

Перед вами важливі завдання:

— випустити серію передфестивальних «вікон-сатири»;

— зробити гумористичну газету для заключного вечора;

— передавати новини про фестиваль у ефір з допомогою радіогазети;

— написати фестивальний «капусник».

— ФОТОГРАФИ! Непідкупні та іноді інертні власники «Зорких» та «Федів»!

Готуйте стенді та монтажі про самовіддану працю нашої молоді на ціліні і в колгоспах області, про навчальну роботу, про спорт і відпочинок!

— Проявляйте себе! Закріплюйте досягнуті успіхи! Вчасно проявляйте та закріплюйте!

— УЧАСНИКИ САМОДІЯЛЬНОСТІ! Перед вами будуть ставити завдання ще не раз. Не чекайте заради, шукайте репертуар, працюйте над підвищенням своєї майстерності!

— ХУДОЖНИКИ! Працюйті послідовники Іванова, Авербуха, Мазуренка, Мальованого! Наші газети повинні заграти новими фарбами. Прикрасимо яскраво і святково фестивальні зали!

— ЗНАВЦІ і КНИГОЛЮБИ! Здійсніть фестиваль важкими вікторицями, хитромудрими загадками та задачами, шукайте репертуарі новинки для всіх жанрів!

— ВЕСЕЛЬЧАКИ, ВІДАВЧИ та **ДОТЕПНИКИ!** Оргкомітет чекає ваших пропозицій, сподівається на вашу винахідливість!

— ДЕРЖАТЕЛІ ГОЛУБІВ та їХ ДРУЗІ! Ваші функції зрозумілі.

— ВІТІВНИКИ! Ви повинні бути в університеті! Нехай вас не турбують звичайні привід — призи будуть. Зустрінка за іграми.

Григорій КОФФ, студент V курсу геолого-географічного факультету, член оргкомітету фестивалю.

Ми про фестиваль узнали Не сьогодня, не вчера: О весеннем фестивале

Мы еще зимой слыхали. А когда пришла пора,

И скворцы весну трубили,

И влюбленные продлили

Время встреч весне восторг,

И простыл уж снега след,

Очень долго лишь в утиле

Ковырялся комітет.

Был энтузиазм пылкий,

А когда прошла пора, —

То ни склянки, ни бутылки

Не носили со двора:

Почему-то в каждом доме

Их сдавали в «Гастроном».

Все изложены задачи —

Лишь работать! —

И опять

Захотелось мне удачи

Фестивалю пожелать.

Чтоб на сборы часто трудный

Наш сплоченный, многолюдный

Хор блестал во всей красе

Пред худруком Киоссе.

Чтобы танец мог весельем

Настроение поднять,

Чтоб, случись тут Моисеев,

И ему б не горевать!

Чтобы с неизбежной пылью

В зал пришло движенье ног,

Чтоб была кадиль кадрилью

И веселым жоком жок,

Гопаком — гопак путевый!

И — не ждать же до седин!

Чтоб открылся Бабкин новый

И, конечно, не один!

И хористам, и солистам

Верхних нот побольше в дар.

Но особо —

вокалистам

Обновить репертуар:

Все в «Молчаньях», словно в

дыше. —

От тоски хоть зареви, —

Листи наших читачів

В бібліотеках університету

В червні 1957 року у Києві відбудеться 2-й з'їзд бібліотечних працівників України. У з'їзді візьмуть участь працівники всіх бібліотек республіки, незалежно від їх відомчої підпорядкованості.

Наукова і студентська бібліотеки університету розгортають діяльність підготовку до з'їзду: бібліотеки проведуть збори читачів, звітуватимуть про свою роботу, зберуть від читачів пропозиції щодо обслуговування трудящих книгою, виявлять недолики в організації і змісті бібліотичної роботи і т. д.

В органі Міністерства вищої освіти СРСР, журналі «Вестник высшей

школи» (№ 8 за 1956 рік) схвалюється як заслуговуючий уваги вузівських бібліотек Союзу досвід наукової бібліотеки нашого університету щодо підготовки спеціальних бібліографічних посібників тематичної та планової бібліографії на допомогу студентам, які готують курсові дипломні роботи, а також викладачам, що працюють над дисертаціями та науковими дослідженнями. Це схвалення вимагає від колективу наукою та студентської бібліотеки більшої наполегливості й ініціативи в обслуговуванні своїх читачів.

М. ВЛАСЮК.

Нова лабораторія

В 1955—56 році при кафедрі гідро-геології організована лабораторія для дослідження фізико-механічних властивостей ґрунтів.

Студенти геолого-географічного факультету будуть мати можливість у цьому навчальному році добре ознайомитися з основними вітчизняними устаткуваннями ґрутових лабораторій і пройти курс практичних занять по ґрутознавству.

Крім забезпечення навчальної про-

грами, лабораторія зможе виконати невеликі замовлення виробничих організацій міста Одеси.

Недавно нашу нову лабораторію відвідав представник Київського університету. Він заявив, що лабораторія наша не гірша від київської, яка існує уже багато років.

Нова лабораторія організована за ініціативою і під безпосереднім керівництвом Г. Я. Гончара.

М. І. ВОЛОДІН, ст. лаборант.

В неділю ввечері

Коли кажуть про молодість, це завжди асоціюється з чимось свіжим, красивим, радісним. Веселі пісні, запальні танці, заразливий сміх... Хто танцює більше, ніж молодь? Недарма про старих кажуть: диви, розтанцювалися, як молодий. Ось чому вечір танців, влаштований в неділю увечері в спортклубі ОДУ, сміливо можна назвати вечором молодості.

Довг і старанно готовувався університетський духовний оркестр до свого першого виступу.

Раніше ми зустрічались з ним тільки на демонстраціях. Декілька маршів, гопак — ось і все, на що від-важувались оркестранти. На вечорах відпочинку обмежувались радіою,

а бувало, що запрошували вихованців військової музшколи. Ось чому приемно відзначити, що перший виступ оркестру на студентському вечорі пройшов вдало.

Неабияка заслуга в цьому студіклубу та музичного керівника — артиста оркестру Одеського театру опери та балету тов. Орла.

Гадаємо, що тепер у творчому житті оркестру наступив етап удосконалення та розширення репертуару. Залучення нових учасників, повновнення інструментального комплекту — все це створює сприятливі умови для нових успіхів у його творчій діяльності.

О. ГОНТАР.

До історії перебування І. М. Сеченова в Одесському університеті

Дніми вийшло з друку і надіслано до наукової бібліотеки нашого університету академічне видання «Наукное наследство», том III, в якому вміщені неопубліковані праці, листування і документи, пов'язані з ім'ям Івана Михайловича Сеченова. Книжка складається з XI розділів (280 стор.), має іменний покажчик.

Для нас особливий інтерес становить VI розділ — «І. М. Сеченов в Новоросійському університеті» (стор. 101—114), — в якому вперше публікується 25 оригінальних документів, що по-новому освітлюють ряд моментів в житті І. М. Сеченова та в історії нашого університету.

З першого документа — «Представлені фізико-математичним факультетом в Совет Новоросійського університета І. М. Сеченова на должность ординарного професора по кафедре зоологии», — який редакція датує не раніше 17 серпня 1870 р., довідуємося, що «ординарний професор» Мечников вошел с представленім, в котором указувало на необхідність пригласить хорошого фізиолога-експериментатора, предлагає факультету для цієї цели про-

фессора Медицинської академії Сеченова, із'явившого желаніє перейти в наш університет ординарним професором фізіології.

Професор Мечников выражает убеждение, что в лице г. Сеченова наш університет приобретет себе превосходного преподавателя и вместе с тем и одного из лучших современных учених... В заседании 17-го августа физико-математического факультета подвергнут професору Сеченова баллотированию на званіе ординарного професора по кафедре зоологии и в результаті баллотировки все шесть принімавших в ней участіе голосов оказались избирательными...

Два слідуючі документи — «Представлені И. И. Мечникова в фізико-математичному факультеті Новоросійського університета И. М. Сеченова на роботу в Новоросійському університеті» (від 27 квітня 1870 р.) та «Представлені И. И. Мечниковим и Н. Бернштейном в фізико-математичному факультеті Новоросійського університета И. М. Сеченова на присудженієму степені доктора зоології» (не пізніше 17 серпня

ВУЗІВСЬКІ ГАЗЕТИ ПОВІДОМЛЯЮТЬ

МУЖНІЙ ВЧИНОК

29 вересня на озері ріки Свіслоч в районі Осиповичської ГЕС перевела на практичних заняттях група студентів геологічного факультету Білоруського державного університету. Студенти вимірювали глибину озера, брали пробу води.

Піднявся сильний вітер. Хвилями була перекинута їхня шлюпка в 700—800 метрах від берега.

Був почутий крик, що кликав на допомогу. Ale ніхто не наважувався кинутись у розбурхану водяну пучину. Занадто рискованим здавався цей крок. Раптом один юнак в матроському костюмі зірвав прив'язану шлюпку, скочив у руки палки і швидко поплив на допомогу гинучим.

Це був студент I курсу нашого інституту Леонід Мохнач. За ним у бурхливі хвили кинувся на човні викладач фізкультури місцевої школи. Переboroючи бурю і хвили, Леонід Мохнач доплив до гинучих і взяв двох чоловік до свого човна. Третій підібрав учитель школи. Ale не встигла шлюпка проплисти й 200 метрів, як хвиля перевернула її. Леонід не розгубився: перекинута шлюпка, за яку трималися знесилені студенти, він став штовхати до берега.

В холодній воді Леонід швидко втрачав сили. Через півгодини прибула на допомогу ще одна шлюпка. В шлюпку взяли лівчину.

У воді залишились Мохнач і студент університету. Коли підійшла ще одна шлюпка, Леонід уступив місце товаришу, а сам залишився у воді. Понад півтори години боровся Леонід Мохнач з хвильами. Нарешті, прийшла шлюпка і за ним. Ale, не допливши до берега метрів 150, і ця шлюпка перевернулася. Решту віддалі Леонід подолав вплав.

Так, ризикуючи життям, комсомольець Леонід Мохнач надав допомогу потопаючим.

(«Советский медик», м. Мінськ).

Дорогий і любими

ЮХИМЕ АНТОНОВИЧУ!

Ваші товариши та друзі, викладачі, наукові співробітники, лаборанти та студенти геолого-географічного факультету Одеського університету широ вітають Вас в знаменний день Вашого 70-річчя, За Вами величезний життєвий досвід, за Вами десятки років настриливої, повнокровної трудової наукової діяльності, дуже цінної та ефективної для нашої любімі Батьківщини.

Ваші роботи з гідрогеології та водопостачання дали такі помітні наслідки для наших людей. Адже що може бути ціннішого в посушливо-му стечу, ніж вода! Ваші теоретичні праці вивчатимуться кожним дослідником Причорномор'я. Ви виховали декілька сот молодих спеціалістів, в яких відчуває гостру потребу наша країна.

Працюйте же надалі також захоплено, з таким же щирим пристрастям, як і раніше, на науковій ниві. Вас оточують віддані Вам друзі та учні. Бажаємо Вам, дорогий Юхиме Антоновичу, багатьох років життя, здоров'я, сил для праці на користь великого радянського народу.

ДЕКАНАТ, ПАРТОРГАНІЗАЦІЯ, ПРОФОРГАНІЗАЦІЯ ТА СТУДЕНТИ ГЕОЛОГО-ГЕОГРАФІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ.

Бажаємо здоров'я і плодотворної роботи

Професор Ю. А. Гапонов широкомірно в нашій країні своїми практиками з гідрогеології та суміжних наук. До цієї цілком заслуженої слави він прийшов в результаті багаторічної настриливої і кропіткої праці.

Особливістю робіт Юхима Антоновича є та його цілеспрямованість і наполегливість, з якими він досліджував південь України з точки зору використання надр нашого краю.

Багаторічні дослідницькі роботи Ю. А. Гапонова, які він проводив з 1919 р. в системі меліоративного підвидділу Одеського Губземвідділу, а потім в системі Південної обласної меліоративної організації до 1930 р., в Інституті народної освіти і в Одеському університеті, дали великий ефект.

Майже не дослідена в гідрогеологічному відношенні територія засушливої частини півдня УРСР була досліджена Ю. А. Гапоновим і виявилася багатою підземними водами.

Юхим Антонович вивчив умови залягання підземних вод нашого півдня, різноманітність кількості і якості цих вод, умови їх експлуатації, і все це виклав за новою, власною методикою, прийнятою відразу гідрогеологами країни.

Глибоке знання проф. Гапоновим гідрогеології півдня України сприяло тому, що багатомільйонні будови на півдні затверджувалися і споруджувалися.

валися тільки при наявності заключення, експертизи і консультації Юхима Антоновича.

Але коло наукових інтересів Юхима Антоновича не обмежується лише гідрогеологічними темами. Ю. А. Гапонов плодотворно розробляє стратиграфічні теми як в галузі національного півдня, так і інших районів країни, наприклад, далекої Камчатки.

До минулого року Ю. А. Гапоновим опубліковано 35 робіт, починаючи з 1912 року. З них частина робіт — стратиграфо-палеонтологічні, решта — гідрогеологічні.

Крім цього, Юхимом Антоновичем написано понад 60 рукописів, які зберігаються зараз в різних відомчих фондах і мають важливе значення в галузі водопостачання і будівництва.

Ю. А. Гапоновим написано і здано ряду відомств, підприємств, проектних організацій понад 300 заключень.

Відданість науці, любов до неї створили Ю. А. Гапонову широку заслужену популярність серед геологів нашої країни, любов і повагу до нього багаточисленних учнів і друзів.

Побажаємо в день сімдесятиріччя Юхимові Антоновичу так само плодотворно прожити і другу половину життя.

Допент І. І. ЯЦЬКО.

Весь цей матеріал в деякій мірі дісповнє окремі сторінки історії Новоросійського (Одеского) університету (адже І. М. Сеченов працював в ньому на протязі 1870—1876 рр.).

В період підготовки і святкування 90-річчя з дня заснування нашого університету дещо пожвавився інтерес серед науковців до його історії, та, на жаль, ні ректорат, ні його наукова частина не закріпили цього інтересу, не спромоглисся організувати активне ядро професорсько-викладацького складу, яке б вже тепер приступило до збирання матеріалів з історії Одеского державного університету, який посів і посідає значне місце в розвитку вітчизняної науки. Тільки 9 років відділяє час від сторіччя нашого університету. Хотілося б, щоб до цієї знаменної дати колектив підійшов з фундаментальною історією нашого вищого училища.

Хотілося б, щоб до цієї знаменної дати колектив підійшов з фундаментальною історією нашого вищого училища.

Допент Н. ПАВЛЮК, директор наукової бібліотеки

НАВКОЛО ЄВРОПИ

(Продовження. Початок в №№ 24, 25, 26, 31).

Однією з найцікавіших країн, які нам довелося побачити, є, мабуть, Італія. Ми підходили до неї з південного сходу, з боку Іонічного моря, і першою італійською землею на нашому шляху була Калабрія. Жовтокоричневі скелі цього найпівденнішого виступу Апеннінського півострова прорізуються то тут, то там невеличкими річними долинами, в яких розташовані селища. Червоні покрівлі селищ різко вирізлюються на фоні темної землі навколоїшніх садів. Зліва крізь серпанок проступають контури Етні — найвищого (3263 метри) в Європі діючого вулкана. Підніжжя Етні вкрите хмарами, і здається, що вершина нюю висить в небі.

Скорі теплоід змінює курс на північ, і ми входимо в Мессінську протоку, яка розташована між Апеннінським півостровом та островом Сіцілія. Різко посилюється вітер. Він свистить в ушах і снасих, обдає обличчя дрібними солоними бризками, зриває одежду, перевертаває вміт' опустілі палубні крісла. Яскравосиня поверхня моря вкривається величезною кількістю пінних білих гребенів.

Бувалі моряки говорять, що тут, в протоці, часто дує, як в трубі, вітер, і завжди піниться і вирує вода в морі через зустрічні приливно-відливні течії.

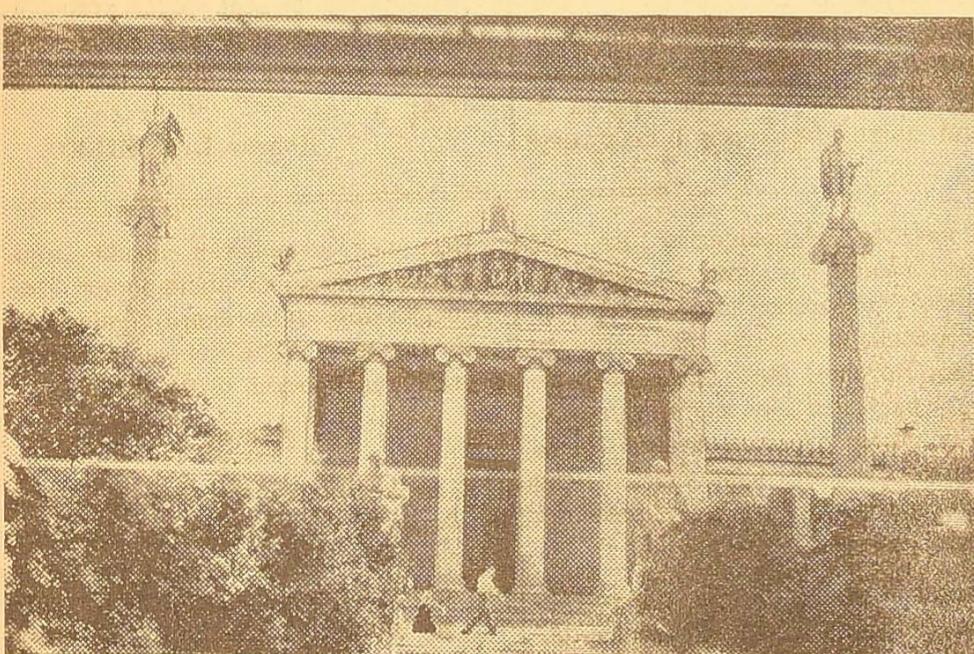
Відразу ж згадується знаменита легенда стародавнього грецького епосу про Сіллу та Харібу, які символізували в уявленні греків всепоглинячу морську пучину. Адже місце перебування Сілли та Харіди ототожнювалось з Мессінською протокою. Саме тут виром бул поглинутий корабель легендарного Одесея, а трупи його супутників рознесені вітром по морю. Легенда про чудицьку Сіллу та Харібу, які охороняють Мессінську протоку, могла виникнути тільки у моряків, що, ризикуючи життям, проходили через виуючі води і боролися з міцним вітром.

Виходимо в Тіренське море. Вітер швидко видає, море заспокоється, і перед нашими очима пропливає група вулканічних Ліпарських островів. Перед нами з'являється дев'ятсотметровий конус острова-вулкана Стромболі. Цей вулкан відомий ще з часів античності своїми вибухами, які відбуваються з інтервалами від 1 до 20 хвилин. В багатьох місцях крути схили острова залиші потоками темносірої лави. Ми спостерігали, як із кратера виригаються білуватосірі пари і гази. Спочатку вони піднімались вгору, як клуби диму, що валить з півночі труби, а потім починали розтікатися вниз по схилу, нагадуючи клоччя розірваного туману. А там, внизу, біля самої води, розкидані біленькі будиночки, є й зелень. Там живуть переважно рибаки.

Нам було дуже жаль, що ми не бачили вулкан вночі. Адже хмари парів і газів освітлюються тоді розпеченою лавою, і здається, що вулкан то спалахує, то власне, ніби маяк. Недарма він має ще другу назву — «Маяк Середземного моря».

Нам цей своєрідний маяк немов би відкрив шлях в Неаполітанську затоку, до Неаполя, міста, про яке італійці говорять: «Побачивши Неаполь, можна і помирати».

На весь світ славиться краса Неаполітанської затоки, але на цей раз природа виявилася непривітною — затока вкривається туманом, і крізь нього ледве-ледве проступали силуети міст, а красуня Везувій зовсім не було видно. Чим більше підходить «Побережя» до Неаполя, тим все ясніше і ясніше вимальовується амфітеатр великого міста, його будинки білого, жовтого, червоного та сірого кольору, силуети кораблів біля пристаней, громада старовинного замку Кастель-Ово, що стоїть біля входу в порт. Є в Неаполі морський пасажирський вокзал, побудований спеціально для обслуговування іноземних туристів. Для

На фото: будинок Академії наук в Афінах.

Вітер не дає стояти на палубі, бризки заважають оглянути місто Мессіну, біля якого проходить «Победа».

Це місто, яке зазнало жахливого руйнування під час землетрусу 1908 року, зараз відбудовано. Будинки міста ніби зливаються зі схилами гор, виділяються лише червоні покрівлі і сріблясті баки бензосховищ. До Мессіни з боку півострова прямо через трохи кілометрову протоку простягнулася лінія високовольтної електропередачі.

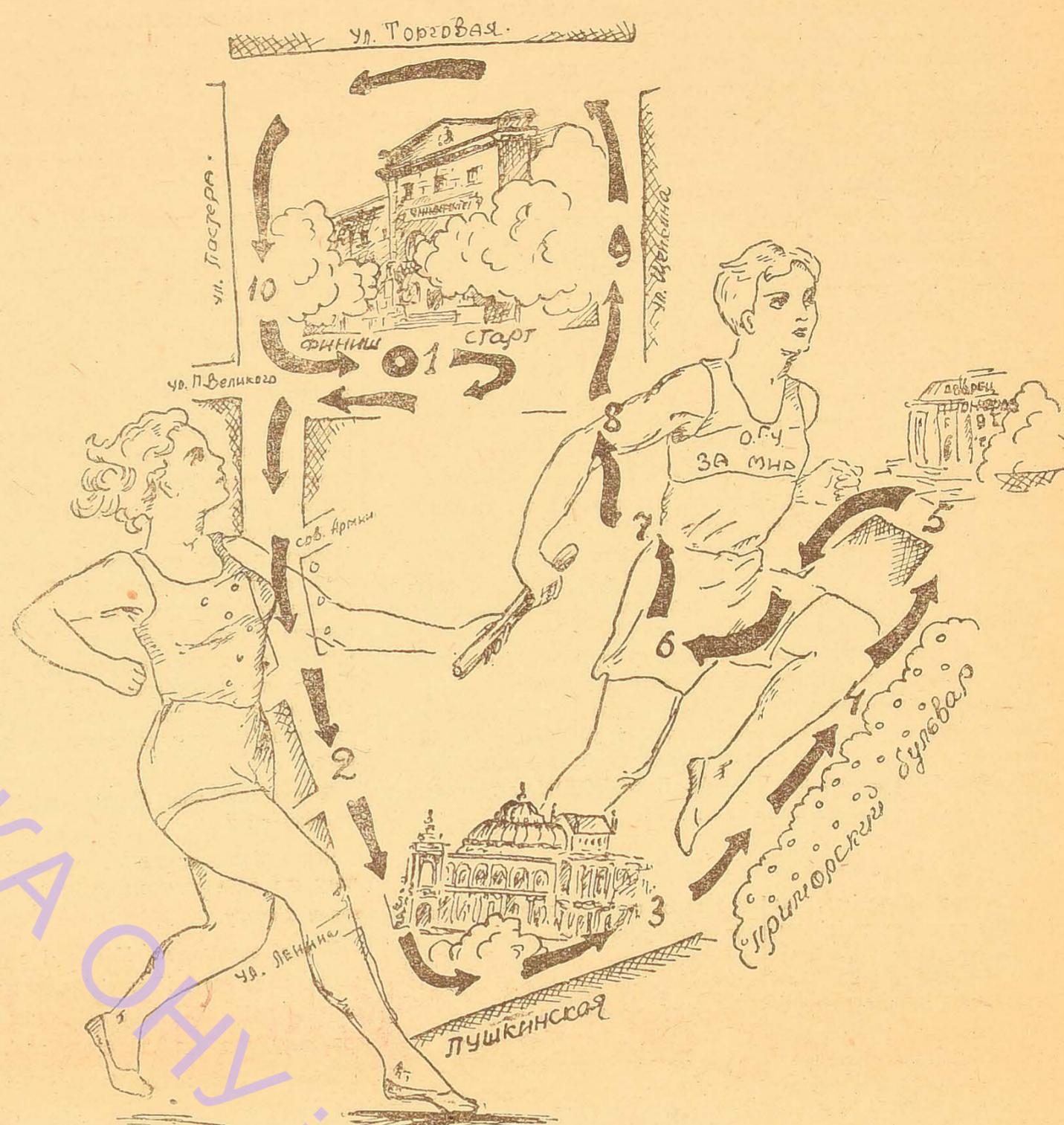
Ю. АМБРОЗ.

(Далі буде)

4-го листопада — ФЕСТИВАЛЬНА ЛЕГКОАТЛЕТИЧНА ЕСТАФЕТА

на приз газети „ЗА НАУКОВІ КАДРИ“

Естафета присвячується 39 роковинам ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ЕСТАФЕТУ

МЕТА І ЗАВДАННЯ

Естафета проводиться з метою поліпшення масової спортивної підготовки студентів університету з легкої атлетики, виявлення кращих команд та популяризації фізичної культури і спорту серед студентів і населення міста.

Університетська естафета з'явиться підготовкою до участі в першому університетському фестивалі молоді.

Естафета проводиться 4 листопада. Початок естафети об 11 год.

Збір учасників і парад о 10 год.

МАРШРУТ

1 етап 750 м.—від головного корпусу університету по вул. Пастера, через міський сад, по вул. Ласточкина до рогу вул. К. Маркса.

2 етап 500 м.—від рогу вул. К. Маркса по вул. Ласточкина і по Пушкінській вул. до пам'ятника О. С. Пушкіну.

3 етап 300 м.—від пам'ятника О. С. Пушкіну по Приморському бульвару до Потьомкінських сходів.

4 етап 200 м.—від Потьомкінських сходів по Приморському бульвару до Палацу піонерів.

5 етап 350 м.—від Палацу піонерів по Червонофлотському провулку до площі Карла Маркса.

6 етап 250 м.—від площі К. Маркса по Сабанєевому мосту до Будинку вчених.

7 етап 300 м.—від Будинку вчених по вул. Гоголя і по пров. Маяковського до рогу вул. Радянської Армії.

8 етап 300 м.—від рогу Радянської Армії по вул. Шепкіна і по вул. Червоної гвардії до інституту іноземних мов.

10 етап 300 м.—від інституту іноземних мов по вул. Пастера до головного корпусу університету.

СКЛАД КОМАНД І УЧАСНИКИ

В естафеті беруть участь команди всіх факультетів університету. Кожна команда повинна складатися з 10 учасників чоловіків або жінок. Кількість команд не обмежена.

Заявки на участь в естафеті надіслати на кафедру фізичного виховання і спорту не пізніше 14 год. дня 2 листопада.

ВИЗНАЧЕННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ І НАГОРОДЖЕННЯ

Команда, яка покаже кращий технічний результат, займе перше місце і нагороджується переходним призом — кубком газети «За наукові кадри» і грамотою, а кожний учасник команди — фестивальним призом, дипломом і безкоштовною річною передплатою на газету «За наукові кадри». Грамотами нагороджуються також викладачі фізкультури, комсомольське і профспілкове бюро факультету, команда якого завоює перше місце.

Факультет, який виставить найбільшу кількість команд, за масовість нагороджується вимпелом.

Команди, що зайдуть друге і третє місця, нагороджуються дипломами.

Перехідний приз залишається назавжди за факультетом, команда якого протягом трьох років виходить з переможницею естафети.

КЕРІВНИЦТВО, ОРГКОМІТЕТ

Естафету організовують редакція газети «За наукові кадри», комітет комсомолу університету, профком, спортивний клуб та кафедра фізичного виховання і спорту.

Безпосереднє проведення естафети покладається на колегію суддів, затверджену міським комітетом в управах фізкультури і спорту. Головний суддя естафети — Корольков П. М.

До складу оргкомітету по проведенню естафети входять: редактор газети «За наукові кадри» т. Дузь І. М., заступник секретаря партбюро т. Калустян Л. Х., секретар комітету комсомолу т. Іванов Р. В., голова профкому т. Стеценко Є. І., завідувач кафедрою фізичного виховання і спорту т. Козирев О. І., голова спортивного клубу т. Күцурайс Г. Е.

Редактор І. М. Дузь.